

Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

IX Dzień Papieski „Jan Paweł II – Człowiek Modlitwy”

Ks. Dariusz Kowalczyk - Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

Dzień Papieski obchodzony jest od 2001 r., zawsze w niedzielę poprzedzającą rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Obchody te przebiegają w czterech wymiarach: intelektualnym, duchowym, artystycznym i charytatywnym.

Wymiar intelektualny

W całej Polsce organizowanych jest kilkadziesiąt seminariów naukowych i paneli dyskusyjnych, których tematem jest nauczanie Jana Pawła II. Mają one na celu przybliżyć wiernym treści nauczania Ojca Świętego i poszerzać wiedzę o Jego pontyfikacie.

Wymiar duchowy

Dzień Papieski jest przede wszystkim dniem duchowej łączności z Ojcem Świętym i modlitwy w Jego intencji. We wszystkich parafiach całej Polski w niedzielę poprzedzającą Dzień Papieski odczytywany jest list pasterski Konferencji Episkopatu Polski. Odprawiane są msze święte w Jego intencji, podczas których głoszone są homilie i katechezy poświęcone nauczaniu Jana Pawła II. W wielu parafiach odbywają liczne nabożeństwa oraz nocne czuwania połączone z medytacją nad papieskimi tekstami. Wieczorem o określonej godzinie we wszystkich diecezjach w kraju odbywają się uroczyste Apele modlitewne w łączności z Ojcem Świętym.

Wymiar artystyczny

W wigilię Dnia Papieskiego na Zamku Królewskim w Warszawie Fundacja wręcza jedne z najbardziej prestiżowych nagród w Kościele katolickim - nagrody TOTUS. Dniowi Papieskiemu towarzyszy także 30 innych dużych wydarzeń artystycznych, zarówno o zasięgu lokalnym, jak i ogólnopolskim. Zwieńczeniem jest Koncert Papieski na Placu Zamkowym w Warszawie. Dzień Papieski wykracza też poza granice Polski. Do obchodów włączają się polskie parafie i Polonia m.in. z Australii, Stanów Zjednoczonych, Francji, Niemiec, Wielkiej Brytanii i Kazachstanu.

Wymiar charytatywny

Odpowiedzią na wezwanie Ojca Świętego do solidarności z ubogimi jest organizowana tego Dnia publiczna zbiórka pieniędzy pod hasłem „Dzielmy się miłością”, w której

corocznie udział bierze blisko 100 tys. wolontariuszy: ministrantów, harcerzy, młodzieży i dorosłych z różnych środowisk wchodzących w skład Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Dnia Papieskiego. Zebrane w ten sposób środki przeznaczone są na fundusz stypendialny Fundacji, która przyznaje stypendia najbardziej uzdolnionym gimnazjalistom i licealistom, pochodzącym z wiosek i małych miast. W ten sposób, każdy może włączyć się w budowę „żywego pomnika” Janowi Pawłowi II.

Wśród wielu tytułów nadawanych Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, prób definicji oraz określeń jego pontyfikatu pojawiły się dwa ważne słowa: człowiek modlitwy. Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz pytany o sam rdzeń osoby i geniuszu Ojca Świętego stwierdził, że był to po prostu mąż modlitwy i człowiek kontemplacji Boga.

Prymat modlitwy ujawniał się we wszystkich okolicznościach życia Papieża. Pozostanie w naszej pamięci obraz modlącego się brewiarzem przed obrazem Matki Najświętszej Ojca Świętego, kiedy w tym samym czasie czekały na niego rzesze wiernych i światowe media. Trudno nie zauważyć niezwykłego podobieństwa Papieża do wychodzącego na górę Jezusa Chrystusa, który łączył się w modlitwie ze swoim Ojcem, „uzgadniał rytm bicia swego serca z rytmem serca Bożego”, i dopiero po tak przeżytych spotkaniu „na szczycie” wychodził do oczekujących Go ludzi, aby nauczać, uzdrawiać i zbawiać. Nie sposób zapomnieć przejmującego obrazu przyłgnięcia Jana Pawła II do krzyża podczas ostatniej w swym życiu drogi krzyżowej. Widzieliśmy w tym momencie głębokie zjednoczenie następcy Piotra z Ukrzyżowanym Zbawicielem. Tak właśnie wygląda miłość ucznia do Mistrza. Scena ta jest nie tylko wzruszająca, ale również ponadczasowa, gdyż stanowi niezwykłą syntezę życia Karola Wojtyły – Papieża Jana Pawła II.

Młody Karol Wojtyła miał szczęście wzrastania w rodzinie, dla której potrzeba modlitwy była tak oczywista jak smak codziennego chleba. Papież dzielił się życiowym doświadczeniem ukazując swojego ojca, żołnierza, który po męsku codziennie klękał do modlitwy w rodzinnym domu, prowadził małego Karola do parafialnego kościoła i wręczył mu modlitwę do Ducha Świętego, jako uszczęśliwiający i jednocześnie zobowiązujący prezent na całe życie. Wyjątkowo istotne okazały się także późniejsze więzi międzyludzkie, z których Karol Wojtyła czerpał zachętę do doskonalenia modlitwy. Znamienny jest fakt, że byli to nie tylko duchowni, jak św. Ojciec Pio i kandydat na ołtarze biskup Jan Pietraszko ale również pokaźna liczba dojrzałych duchowo osób świeckich, dziś również oczekujących na beatyfikację, by wymienić tylko krawca spod krakowskich Dębnek Jana Tyranowskiego czy inżyniera Jerzego Ciesielskiego. To oni uczyli małego Karola, księdza Wojtyłę, kardynała Krakowa i Papieża Kościoła Świętego umiłowania modlitwy, dowartościowania skupienia i kontemplacji, konieczności pracy nad sobą, stawiania sobie wymagań, wreszcie miłości do literatury duchowej, ascetycznej i mistycznej, spod znaku św. Jana od Krzyża czy św. Teresy Wielkiej. Jednym zdaniem, uczyli Kandydata na ołtarze doświadczenia Boga.

Szczególne miejsce w duchowości Jana Pawła II zajmuje Matka Boża. Wielkie wrażenie wywarł na Ojcu Świętym „Traktat o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” świętego Ludwika Marii Grignion de Montfort, z którym związał się na całe życie. Każdą encyklikę i większość ważnych wystąpień kończył wezwaniem Jej Imienia i prośbą o wstawiennictwo.

Umilowanie modlitwy było widoczne u Ojca Świętego podczas celebracji liturgicznych, w homiliach i głównych nurtach nauczania. Czytamy w Dominum et Vivificantem (nr 65): Naszej trudnej epoce szczególnie potrzebna jest modlitwa. Jeśli na przestrzeni dziejów — w przeszłości i teraz — wielu ludzi, mężczyzn i kobiet, dawało świadectwo ważności modlitwy, poświęcając się na chwałę Boga i oddając życiu modlitwy przede wszystkim w klasztorach, z wielkim pożytkiem dla Kościoła, to w ostatnich latach zwiększyła się również liczba osób, które w obrębie rosnących ciągle ruchów i grup, na miejscu naczelnym stawiają modlitwę i w niej szukają odnowy życia duchowego. Jest to objaw znamienny i pocieszający, gdyż

doświadczenie takie wpływa skutecznie na ożywienie modlitwy wśród wiernych, co dopomaga im lepiej dostrzegać w Duchu Świętym Tego, który budzi w sercu głębokie pragnienie świętości. W wielu ludziach i wielu wspólnotach dojrzewa świadomość, że przy całym zawrotnym postępie cywilizacji naukowo-technicznej, niezależnie od rzeczywistych zdobyczy i osiągnięć, człowiek jest zagrożony i ludzkość jest zagrożona. Wobec tego zagrożenia — więcej, w doświadczeniu groźnego upadku duchowego człowieka — osoby i wspólnoty, jakby wiedzione wewnętrznym zmysłem wiary, szukają mocy, która zdolna jest człowieka podźwignąć, wyzwolić go od siebie samego i z jego błędów i pomyłek, które czynią szkodliwymi nawet owe osiągnięcia. I tak, odkrywają oni modlitwę, a w niej objawia się Duch, który „przychodzi z pomocą naszej słabości”. W ten sposób czasy, w których żyjemy, zbliżają wielu ludzi do Ducha Świętego przez powrót do modlitwy. Mam nadzieję, że w nauczaniu tej Encykliki znajdą wszyscy pokarm dla swego życia wewnętrznego i, pod działaniem Ducha Świętego, umocnią się w gorliwej modlitwie, w ścisłej łączności z Kościołem i jego Urzędem Nauczycielskim.

Celem tegorocznego XI już Dnia Papieskiego jest rozbudzenie ducha modlitwy, co będzie wypełnianiem duchowego testamentu Papieża Polaka. Po raz pierwszy będziemy mogli modlić się za wstawiennictwem błogosławionego Jana Pawła II. Tak jak kiedyś on sam uczył się modlitwy od wybitnych świętych Kościoła, męczenników, doktorów i mistyków, tak teraz sam dołączy do ich grona, jako Nauczyciel i Świadek dla następnych pokoleń wierzących. Będzie także wstawiał się za nami Ten, którego postrzegamy jako wielkie zwycięstwo Boga w dziejach świata.

O Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”

Idea narodziła się po pielgrzymce Ojca Świętego do Polski w 1999 r. Fundacja została powołana do życia w 2000 r. jako organizacja, której działalność ma upamiętniać Pontyfikat Jana Pawła II przez promowanie nauczania Papieża i wspieranie określonych przedsięwzięć społecznych, głównie w dziedzinie edukacji i kultury. Siedzibą Fundacji jest Warszawa, a Fundatorem Konferencja Episkopatu Polski. Fundacją kierują Rada i Zarząd Fundacji. Na czele Rady stoi Ks. Kard. Kazimierz Nycz. Przewodniczącym Zarządu jest Ks. Prał. Jan Drob.

Do głównych celów Fundacji należy wspieranie rozwoju kultury i nauki chrześcijańskiej oraz chrześcijańskich mediów w Polsce, podnoszenie szans edukacyjnych młodzieży z małych miast i wsi oraz upowszechnianie nauczania Papieża Jana Pawła II.